

Kong Friderich
Den Siertes

allernaadigste

FUNDATZ,

Wabne Brev

og

Reglementer

angaaende

Det

Kongelige Kaysen-Huus

i Kiøbenhavn.



Gud og Næsten-elskende Læser!



ans Kongl. Majestæt vor allernaadigste Konge har allerede forhen i sit aabne Brev af 21. Julii indeværende aar ved trykken ladet alle og enhver bekiendt gjøre det christelige og aldrig noksom priselige Verk ved et Wänsens Huses Stiftelse her i Kiøbenhavn, hvorved alle christelige Landsens indbyggere har faaet ny anledning at prise Guds Naade og Forsorg for dette Land ved saa god Begyndelse til et af alle saa længe ønsket og hidindtil blant os savnet Verk; alle troe Undersaatter ny Opmuntring at bede for saa naadig en Konges, en saa omhyggelig Landets-Faders lif, at hand end i sine Dage maa see mange Frugter af dette gubelige Verk. Vi tvivler og ikke paa, at Guds børn derved har faaet en Erindring til at understøtte baade Verket og dem som dermed har at gjøre, med deres Forbøn, mens vi og haabe, at Gud med tiden derved kand give dem, som med timelig Velsignelse ere begavede; i sinde at hielpes til dette Verks Formerselse og Udbredelse til langt flere børns Underholdning i fremtiden. Men saasom adskillige har

væ-

været begierlige efter at have mere Underretning om dette Berkes Stiftelse og den Maade, hvorledes det bliver indrettet; Vi og holde billigt, at et Berk, som gaaer det gandske Rige an, og forbinder alle til Bøn og Taksigelse, bør være alle bekiendt: saa have vi af den Aarsag erhholdet allernaadigste Frihed til at gjøre nogle af de øvrige Kongelige Anstalter, saa vidt de publico kand vedkomme, ved Trykken bekiendt. Til den Ende leage Vi dig, gudsfrygtige Læser! for øyne saavel dette Waisen-Huses Kongel. Fundatz tillige med det forhen udgangne Aabne Brev, saa og det Reglement, angaaende Spiisningen og Klæderne.

Vi ere og redebonne, om fornøden skulle gøres (foruden det at give enhver i sær, som nogen besynderlig Underretning om een eller anden Post af os enten mundtlig eller skriftlig kand forlange, ald sandfærdig og muelig Bessied) herefter naar Berket kommer videre, ved Trykken at gjøre bekiendt det gandske Berkes Drift, Informations Methode, Revenuers Tilvert, Børnenes Formerelse og alt andet, som kand tiene til publici Opmintring at prise Gud, og til deres Fornøvelse, som ville glæde sig over saa mange forlatte Børns christelige Opdragelse til Guds Frygt, og Fæderne-Landets tjeneste.

Det staaer og desforuden enhver frit for, som behager at gaae ind i Waisen-Huset, baade at besee Børnenes Spiisning, i de dertil satte Timer, og høre paa deres Information; Saa det gandske

Berk, med Guds Hielp og efter Hans Kongl. Ma-
jestæts allernaadigste Villie saaledes skal føres, at
det kand være aabenbar, ikke allene for Gud, men og
for alles Dyne og Kundskab, hvorved Vi som bestif-
fede Directeurs kand være fri for Mistanke, kand
vente fleres Raadsføring til Forbedring af Berket,
hvilket vi altid med Taknemmelighed ville modtage,
og i det øvrige tilbede baade Berket og os enhver
hiertelig Forbøn og Bevaagenhed, forblivende

Den Gud-elskende Cæsers

tienssvillige

Hans Kongl. Majestæts Tilforordnede udi
Collegio de cursu Evangelii promovendo.

Samt

allernaadigst nu bestiffede Waisen- Husets
Directeurer.

JOHAN LUDWIG von HOLSTEIN.

Ridder, Ober-Kæmmerer og Hoff-Marschall hos Hans Kongl.
Høyhed Cron-Prinsen.

JOHAN WILHELM SCHRÖDER.

Kongl. Majestæts Justitz-Raad.

HANS STEENBUCH.

Theol. Prof. Reg. og Assessor i Consistorio.

PETER HERSLEB.

Kongl. Majestæts Hoff-Prædikant.

Paa Vor
Allernaadigste Konges
Ehfsalige Fødsels-Dag,
d. 11. Octob. 1727.

Si Friderich den Sierde, af

Guds Naade Konge til Danmark
og Norge, de Benders og Gothers, Hertug
udi Slesvig, Holsten, Stormarn og Ditmar-
sken, Greve udi Oldenburg og Delmenhorst ;
Gjøre alle bitterligt, at efter som enhver retsindig og christen Re-
gent lader det være een af sine største Omhyggeligheder, at see i de
ham af Gud forlenede Riger og Lande, Ungdommen vel artet
allermest grundfæstet i Lærdom og Underviisning om den san-
de christne Troe og Religion, dernest oplært i gode Sæder og ad-
skillige tienlige Vidensstaber, paa det Landet i sin Tiid, naar de
Unge ere tilborne, ikke skal worde opfyldt med mængde af løse og
lidelige Mennister, som baade henleve Gud til Fortørnelse, saa
og det Gemeene til Forargelse og Besværing, hvilket alt at af-
væ-

værges, dog ikke alle vedkommendes Formue er tilstrekkelig til, andres Forsømmelse derimod saa stor, at de ikke, som see burde, lade sig den Unges Læve være angelegen, heidst naar enten af Forældrene den ene, eller begge ere Børnene ved døden frafaldne; Saa have Vi af Høy Kongelig Naade og Faderlig Nidkierhed, samt for at udvise en tilbørlig Guds Frygt, med ynksomme Øyne anseet den fattige forladte Ungdom, som nu omfundet desværre findes hos Os, og til den Ende allernaadigst fundet for got en vis Foundation der om at oprette, saaledes som følger:

I.

Skal, foruden de af Os allerede af Vores Post-Revenuer indkomne og til denne Brug udleverede tresindstive tusinde Rigsdaler, aarligen saa længe Verden staaer, erlægges og perpetueres to tusinde Rigsdaler, hvilke aarlige 2000. Rdr. saavel som de forommeldte Tresindstive tusinde Rigsdaler udi ingen optænkkelig Naade til anden Brug maae eller bør anvendes, Det samme Vi vil have forstaaet om hvis Vi i de forrige Aaringer af de Os tilfaldne Bøder, Priis-penge af opbragte Skibe, Confiscationer, samt ellers af de paa Vores Reiser i Taylen indsamlede Penge af Kongelig Mildhed og Naade til dette christelige Brug Tiid efter anden have stienket, som beløber sig til Sytten tusinde sex hundrede fem og fyrgetive Rigsdaler tre Mark og ti Skilling, hvoraf paa Lov tusinde tre hundrede og een Rigsdaler fem Mark og tolv Skilling Vi Vores allernaadigste Obligation have givet.

2.

Renterne af den store Summa, som nu hos Os er bestaaende, skal rigtig hvert Aar den 1. Januarij af Vores Rente-Cammer

mer asigneret, og fra Bore's Zahl-Cammer i en samlet Summa, uden at henvises til nogen af Amt-Stuerne, betales. Item af de hos Os, af de forbemeldte til Waisen-Huset stienkede Mulder og Confiscationer staaende 12301. Rdr 5. Mark 12. Skil. saavel som ogsaa de forommeldte aarlige 2000. Rdr. hvilke ved Directeurerne over Post-Revenuer kvartaliter, nemlig hver Quartal 500. Rdr. til denne Fundatzes Directeurer, som for nærværende Tiid ere Bore Tilforordnede i Missions-Collegio, erlægges. Skulle nogen efterdags, som hidindtil steet er, vorde til sinds, at transportere de af Os til een eller anden allernaadigst udgivne Obligationer, og samme til Waisen-Husets nytte og gavn i een christelig Henseende stienke, da ville Vi samme Renter med de øvrige bore Renter, som erlægges til meer-bemeldte Waisen-Huus, hermed have incorporeret, at de paa een og samme Tiid og Maade med alle de andre rigtigen betales.

3.

Uf forbencevnte Penge saavel som hvad adskillige Guds Børn til Datum har givet og legeret, eller herefter givendes og legerendes vorder, skal for det første Let hundrede Børn af begge Kiøn i det der til af Os givne Waisen-Huus, beliggende paa nye Torv i Bore's Kongl. Residens-Stad Kjøbenhavn, naar Betienternes Salaria ere fradragne, nyde forsvarlig Føde, Klæde, Forpflægning, alt efter Bore's derom allernaadigst forfattede Unordning, og Lære i deres Christendom, samt Vidensstaber, et hvert Kiøn sømmende, og gøres i saa maade ingen Forstiel paa Stand og Herkomst, at de jo alle paa een og samme maade vederfares lige Medfart; Siden flere, tiid efter anden, alt ligesom Husets Midler voxer og tiltager, der indtages.

4.

Have de forordnede Directeurer, efter det Reglement og den Instrux, som dennem vorder meddeelt, i denne Almisse ingen anden at giøre deelagtig, end dem, hvilke selv ingen Middell have, saa de med rigtige Attester kand bevise, at de efter deres afdøde Forældre ey have arvet saa meget, ey heller hos Paarsvrende og Venner nyde saa meget, at de der af kand til Nødtørfighed underholdes.

5.

Og saasom enhver af begge Kion, naar den er 16. a 17. Aar gammel, selv kand paa en cørlig Maade forhverve sit Brød og Underholdning, med mindre den maatte være saa aldeles vanfør og have saa stor Brev paa Legems Kræfter, at den plat intet kand fortiene, i hvilken Tilfald man vil være betænkt paa anden Raad; saa skulle de ikke heller længere nyde denne Begierning, end indtil de den Alder have opnaaet. Ey heller ville Vi, at noget Barn under 5. a 6. Aar i dette Bånsen-Huus maa indtages; De, som imidlertid dør der inde, skal i en Kirkegaard, som Vi der til i Nærværelsen ville bestikke, sømmeligen vorde begravne.

6.

Udi dette Bånsen-Huus kand ey vente at indtages nogen Vanvittig, Affindig eller Gandte, langt mindre den, som er berøgtet for at have smitsom Sygdom; dog skal det ikke være formeent dem, at deelagtig gøres i denne Maade, som med saadan Svaghed ere behæftede, om hvilken er Haab, at de med tiden kand vorde tilpaf.

7.

Vi giøre i denne Fundatz ingen Forstiel paa Børnenes Herkomst, naar de ikkun ere fødte i Bore Riger og Lande, og der

det med Børnene har den Bestaaffenhed, som tilførn er bleven meldet, hvorom Directeurerne, førend de bemeldte Børn sig antage, samme til Waisen-Huset benævne og der udi indlegge, have nøye at lade efterforste, at ey nogen Understeb, mod ald Forhaabning, sig skal indsnige.

8.

Directeurerne for denne Fundation skal, indtil Vi anderledes til sinds vorder, være Bores Tilforordnede i Missions-Collegio, som drage al muelig Omsorg og Narvaagenhed i at fuldbyrde denne Bor velmeente intention og Berkets forsynlige Administracion, at der ved fand ventes Guds Belsignelse over Landet i Bore og Bores Arve-Successorers langvarige Tider.

9.

Paa det meerbemeldte Bore Tilforordnede i Missions-Collegio, saa viit de tillige ere denne Fundatzes Directeurer i denne Bores Direction fand finde Lettelse, da have Vi, foruden en af Os allernaadigst antagen Inspecteur, besticket visse Curatores, som i adskillige Tilfælde med Raad og tienlige Forslag ere villige til at gaae dem til Haande; Saa ere Vi og til sinds, andre Betienter, nemlig Præst, Informatores og flere, som til Berkets Drift eragtes fornøden, at see ved oftbemeldte Directeurers omhyggelige Forsorg udnævne; Og efterdi denne Bores Fundatz og Stiftelse eene hensigter til Guds ære og den forladte nødtørftige Ungdoms gode Opdragelse, Underholdning og Frelse, Bores alvorlige allernaadigste intention ogsaa gaaer derhen, at dette Verk skal være bestandig og ved lige holdes indtil Verdens Ende: Saa ere Vi forsikrede om, at Bores Kongelige Arve-Successorer i Regieringen bemeldte Bores Fundatz

urbyggeligen holder, og dette i sig selv Gudelige og høy magt
paaliggende Verk kraftig haandhæver og beforder, paa det en
Guds strenge Brede og uforbigængelig haarde Straf skal paa-
følge over alle dem, som meerrørte Verk og denne Børes
Fundatz fuldkaste, eller der imod noget handle eller udøve
ville.

Givet paa vort Slot Fredensborg,

Den 21. Julii. Anno 1727.

Under Vor Kongelig Haand og Signet.

Friderich R.



Vi Friderich den Tierde, af Guds Naade Konge

til Danmark og Norge, de Benders, og
Gothers, Hertug udi Slesvig, Holsten,
Stormarn og Ditmarsken, Greve udi Ol-
denburg og Delmenhorst; Giøre alle og enhver vores
kiere og tro Undersaatter bitterligt.

I.

At Os allerunderdanigst er foredraget, hvorledes mange
Børn formeddelt Pøst, Krig og andre tilfælde ere blevne Fader-
og Moderløse, hvilket har foraarsaget, at nogle af dem forme-
delt mangel af tilsyn bliver Krøblinge og Banføre; andre hen-
falder til Tryglen og Betlen; og over alt, at begge Deele hen-
gaaer uden Guds Frygt og Optugtelse, og lære intet got, hvor-
ved de kunde blive det algemene beste til nytte, og selv i fremti-
den fortiene deres Føde.

2.

Vi befinde der af meget vel, at afslige Fader- og Moder-
løse Børns onde Opdragelse ikke kand følge andet, end at Landet
bliver opfyldt med unyttige Folk, som kunde hengive sig til Le-
diggang, Bedragerie, stielen, røven og Mord, og det som mere
er, forspilde deres Salighed, og giøre sig Guds Naade og hans
tilkommende Rige uværdige.

3.

Som det nu følger af sig selv, at slig ulykke kand afvær-
ges, naar den forladte Ungdom føres til Gud, og vel bliver op-
lært, saa have Vi / som Landets af Gud foresatte Hoved og For-
svær, ladet det være Borens Omsorg og Nidkierhed, at saadan
vildfarende Ungdom bliver opfostreret i Guds Frygt, og tillige
opdraget i de Videnslæber, hvor af bequemme Personer kand
tages til Konster, Haandverker og andre Forretninger, og en-
hver af dem opmuntre sig selv til Trostab og Flid, efterdi at de
maa tilegne Gud og Os allene deres Lykke og Belsærd.

4.

Vi have allernaadigst erfaret, at eendeel af Borens fædere og
troe Undersaatter have af Kierlighed til Gud og deres Næste
antaget sig slige Fader- og Moder-løse Børn, og sørge for deres
Kost, Klæder og Optugtelse. Saadan deres Forsorg er beha-
gelig for Gud, og berømmelig for Mennistene. Men som det
ikke staaer i nogens privat Formue og Kræfter, at forsyne de
mange u-forsorgede og u-opruggede Børn, saa rekke vi dennem
allernaadigst Haanden, og glæde Os der ved, at siden Gud har
kronet vore Riger og Lande med ynstelig Fred og Rolighed, Vi
da med desstørre Eftertryk kand antage Os det, som udfordres
til Landets indvortes Forbedring, og lade en god Anstalt for
fattige Fader- og Moder-løse Børn Bære een af vore største Be-
kymringer; Hvorfor Vi i Guds Navn have besluttet allernaad-
digst at lade indrette et Sted, hvor fattige Fader- og Moder-løse
Børn kunde have deres Forplegning og Opdragelse, paa det at
Landet kand med en vel-optuged Ungdom lykfsaliggjøres.

5.

Og som Vi hermed allernaadigst søge at forekomme
det onde, og komme dem til Hielp, som ere i Nød og Trang, saa
kundgiøre Vi hermed allernaadigst, at fattige Fader- og Moder-
løse Børn, de være sig af hvad Stand de være kunde, vorder i
det der til indrettede Bønsen-Huus indtagne, naar de ikkun ere
rette

rette Fattige og Forladte, som hverken have Fader eller Moder, ey heller af egne Midler kand nyde deres Underholdning og Forpflægning, eller finde den hos deres Paarørende eller andre; Dog ville Vi derhos allernaadigst have befaleet, at ingen, efter at Husset er kommen i Stand, maa udenfor nyde noget af Wänsen-Husets Cassa.

6.

Dog ville Vi her hos have alle og enhver christelige Forældre allernaadigst formanet, at de have Gud for Dyne, og leve sparsommelig, paa det at denne Vor velmeente Naade ikke skal misbruges til desto mere at øve Ødselhed, og leve hen uden mindste Bekymring, for at efterlade en sømmelig Udkomst til nødtørf-tig Ophold for deres Børn: thi hvor Vi befinde, at saadan Forældrenes Lidelighed har foraarsaget Børnenes Fattigdom, finde Vi os nødtvungen til at udelukke saadanne Børn fra samme Vor Naade, og demnem andensteds henwise.

7.

De fattige forladte Børn, som have mist deres Forældre, og ey heller hos deres Slegtninger eller andre have nogen tilhold, skal her med anvises en Leylighed, og aabnes et Hus, hvorhen de kand retirere sig, og finde Hielp i deres forlatte Tilstand; Vi ville derhos allernaadigst see derhen, at Børnenes Opdragelse saaledes skeer, at de samtlige kunde opvoxe reenlige og karste, samt vel underviiste udi gode Sæder, og hvad videre, som kand gjøre dem beqvemme til Arbeide og Tjeneste.

8.

Efter som Vi allernaadigst ere forsikrede, at enhver af Vores fiere og troe Undersaatter vil glæde sig over denne Foranstaltning; Saa have Vi ikke vildet lade det derved forblive, men have allernaadigst fundet for got, at henlegge til disse fattige Fader- og Moderløse Børn, deres Forpflægning og Opdragelse aarligen to tusinde Rigsdaler af Vore redeste og bestaadigste Revenuer, desforuden og til Huusværelse for saadanne

Børn forceret Børes paa nye Torv beliggende Gaard, tilførs det Niderlige Academie, men nu det Kongelige Waisen-Huus kaldet. Vi have end ydermere til Guds ære og dette Waisen-Huses Indrettelse allernaadigst givet, og fra Os allerede ladet udtælle Tressindstive tusinde Rigsdaler, samt og til dette Verks Drift og Befordring udjagt saadanne Mænd, som i deslige gode Anstalter, saa vel uden, som inden Lands have ladet see deres Trostøb og Nidkierhed, nemlig: Børes Tilforordnede udi Missions-Collegio.

9.

Vi have derudover til Bore kære og troe Undersaatter den allernaadigst Tillid, at enhver af dennem her udi efterfølger Os, og efter den Formue, som Gud haver givet dennem, af egen fri og utvungen Villie lader see Kierlighed imod disse fattige Fader- og Moder-løse Børn, saasom det geraader til Guds ære, og ingen kand vide, hvo sig Fader- og Moder-løse Børn maatte efterlade, som til saadan Hielp kunde være trængende; Thi foruden den Løn, som Gud naadeligen setter paa saadanne frivillige Kierligheds Øvelser, og det Velgaaende, som enhver sig her af kand forvente, saa er det en stor Fordeel for alle, at de med Tiden kand faae en vel-artet Ungdom i deres Tieneste, især som man ved disse Anstalter fornemmelig derpaa er betænkt, at kunde opdrage til det algemene Beste en beqvem Ungdom, hvor paa store Stæder ikke uden Grund have altid fæstet en stor deel af deres Velsært, og derfor i tienligste og kostbareste maader underholder de der til behøvende Anstalter.

10.

Til den Ende ville Vi allernaadigst alvorligen lade see derhen, at disse Fader- og Moder-løse Børn vel grundes i Guds Kundskab, og alle samtlige vel ansøres i Læsen, Striven og Regnen, og at Pige-Børnene foruden forberemelte Underviisning ogsaa kunde tilholdes at lære at toe, spinde og sye, saa og ansøres til at faage, og at lære andre Qvinde-Kiønnet fornødne Videnskaber, hvor-
med

med de engang i got Folkes Tieneste kunde vinde deres Brød ;
 saa og at de Børn, som vel hos deres Forældre eller Venner kun-
 de nyde deres Forpflægning, men ey hos dem finde Naad og Lei-
 lighed til videre, fand for en billig Betaling have deel i denne
 Opdragelse, hvorudi Vi allernaadigst forsikre Os om forberemd-
 te Bores Tilforordnede udi Missions-Collegio deres Nidkier-
 hed, at de saaledes efterleve denne Bores allernaadigste Villie, at
 Ungdommen i alt dette ledsages paa den lemfældigste, kørteste
 og nærmeste Vey, paa det at den, som liden Tiid har at tabe,
 desto førre og lettere opnaaer sit maal.

II.

Ligesom Bores Tilforordnede udi Missions-Collegio udi
 dette saa høyt angelegen Bærk lader see deres Gliid, Nidkierhed
 og Trostøb for Os, saa ere de og villige til at give enhver Under-
 retning om deres Direction, og at tage til sig boesatte og for-
 standige Borgere, som Curatores, paa det at enhver hos den-
 nem kand bekomme tilstreffelig Efterretning, og de selv saavel-
 som Forstanderen for ubillig Mistanke kand være forstaaede.

12.

Paa det at enhver, som enten nu agter, eller af Gud her ef-
 ter vorder tildreven, at contribuere noget til dette Bærk, kand
 være desmere sikker og tryg i at fuldbyrde sit Forset, saa kand
 hand iffun henbringe sin Gave til Professor Hans Steenbuch,
 eller hannem den tilsende, som derfor paa samtlig Collegii veg-
 ne giver sin egenhændig Qvitering, eller og i hans Fraværelse
 til en af de andre Membris Collegii. Saa tilsiges og hermed, at i
 fald nogen skulle være tilsinde saadan gudelig Gave ey at ville have
 kundgiort for Verden, men Gud allene vitterligt, skal efter Give-
 rens Villie og Forlangende hans Navn og Person vorde fortiet.

13.

Enhver, som Gud haver givet Forstand og Forfarenhed til
 at kunde erindre eller fremføre noget til dette Bærks fuldstandige
 Drift, det være hvo eller hvor ringe hand er, skal hermed være aab-
 net

net en Ven til at meddele sine raad, thi endstiont Vore Tilforordne-
de udi Missions-Collegio, selv ikke skal efterlade eller forsømme
noget, som udtræves til dette Verks lyffelige fremgang, saa til-
staar de dog, at saadant deres Verk ved mange fornuftiges raad
kand blive des lyffeligere, og derfor overgiver det samme til hver
Mands bestuelse og eftersyn, saa og til alles og enhyvers velmeente
raad og got findende forslag, hvoraf de ere villige at antage alt det,
som kand være til nytte, og i verk stille.

14.

Og som Vi da have allernaadigst ladet Os være angelegen,
alting paa det omhyggeligste at indrette, som Vi eragte det tilstrek-
kelig og tienlig at være, til at opnaae det foresatte Dye-merke og
Henseende; Saa have Vi ogsaa den allernaadigste tillid til en-
hver af vore kære og troe Undersaatter, som Gud giver evne og
vilkaar der til, at de hielp med Naad og Daad til det, som udtræ-
ves til de fattige Fader- og Moder-løse Børns Nødtørstighed, hvil-
ket Gud visseligen vil belønne, og Vi med særdeles allernaadigste
Velbehag og Kongelig Naade ville erkjende. Givet paa Vort
Slot Fredensborg, den 21. Julij Anno 1727.

Under Vor Kongelig Haand og Signet.

Friderich R.



Spise = Taxt,

Hvorefter

Ni Friderich
den Tierde, af
Guds Naade Konge

til Danmark og Norge, de Benders og Go-
thers, Hertug udi Slesvig, Holsten, Stor-
marn og Ditmarsken, Greve udi Oldenburg
og Delmenhorst; allernaadigst ville at Børnene udi det
af Os Funderet Wäysen-Huus skulle nyde deres Underhold og
Forpflegning:

Hver Morgen et Smør og Brød til Frokost, uden om
Søndagen.

Søndag Middag.

Først Kiød-Suppe med Hvedebrød udi.
Først Kiød med Sennep til.

Søndag Aften.

Sød Brød.

Pandekage, eller der imod, en anden tilstrekkelig Ret.

Ⓒ

Man

Mandag Middag.

Heven Æll og Brød med Sirup udi, eller sød Mælk med Brød udi.

Bergfist og Smør at dyppe udi.

Mandag Aften.

Vandgrød med Smør i.

Pluffefist.

Tiisdag Middag.

Søbe-Kaal, lang- eller Cabus-Kaal, og undertiden Erter.

Salt Kiød, og undertiden Flest.

Tiisdag Aften.

Sød Grød.

Hoved-Kiød, eller anden ligesaa god ret Mad, saasom Callun ic.

Onsdag Middag.

Mælk-Belling.

Klipfist med Smør til.

Onsdag Aften.

Belling.

Pluffefist.

Torsdag Middag.

Ferst Kiød: Suppe med gule Rødder eller anden Zugemüse udi.

Ferst Kiød med Peberod over.

Torsdag Aften.

Suppe.

Hoved-Kiød eller anden ligesaa god Spiise.

Fredag Middag.

Skaaret Æll og Brød.

Salt Torst med Smør at dnyppe udi.

Fredag Aften.

Band-Grød eller Mælk-Suppe.

Pluffefist.

Løverdag Middag.

Kiernemelks Grød, eller anden god Suppe af Havre
eller Byg-Gryn tillavet.

Kaage- eller Vindtørre-Sild.

Løverdag Aften.

Æll og Grød.

Saltet eller laget Flyndere.

Foruden paa de tre store Høytider, gives og alle Fæst-Dage i
Haret af Oeonomo Dre- eller Lamme-Steg.

Til en voksen Person, som regnes over tolv Aar, gives daglig to
Potter Æll, og eet Pund Brød.

Til et Barn daglig een Pot Æll, og fire og tive Lod Brød.

Got fersk Kiød til en voksen Person til et maaltid skal veye 16.
Lod raæt.

Til et Barn raæt 12. Lod.

Bergefist, efter at det er udblødt, skal veye raat 16. Lod til en vo-
ren Person.

Til et Barn skal det veye 12. Lod.

Klipfist skal veye raat, før det legges i blød, 9. Lod til en vo-
ren Person.

Til et Barn skal det veye raat 7. Lod.

Salt Torst skal veje raat 16. Lod til en voksen Person.

Til et Barn skal det veje raat 12. Lod.

Af gode Raage-Sild gives en voksen Person $2\frac{1}{2}$, af Vind-tørre Sild. 4re.

Til et Barn Raage-Sild $1\frac{1}{2}$, men af Vindtørrede Sild 3.

Slyndere til en voksen Person 3.

Til et Barn 2.

Maden skal være vel kaaget og tillabet, saa den fand være vel-smagende, Brødet vel baget, af reen og god Rug, Øllet vel kaaget, Spiisnings Vahrenene god, sund og forsvarlig Kigmands Gods. Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette og forholde. Skrevet paa Vort Slot Fredensborg den 21. Julii. Anno 1727.

Under Vor Kongelig Haand og Signet.

Friderich R.



Reglement,

Hvorefter

Si Friderich
den Tierde, af
Guds Naade Konge til

Dannemark og Norge, de Benders og Go-
thers, Hertug udi Slesvig, Holsten, Stor-
marn og Ditmarsken, Greve udi Oldenburg
og Delmenhorst, allernaadigst ville, at Børnene udi det af
Os funderte Wäysen-Huus med fornødne Klæder skulle for-
synes.

I.

Hvad Dreng-Børnene til Klæder skal gives,
og hvad de i en Summa kand koste.

1. Kiol, 2. Vester og 2. par Buxer.
2. Brystbuger.
1. Hat med et silke Hatte-baand.
6. Skiorter af Hør-Lerret,
6. Klude af Slest-Lerret.

3

4. bro:

4. brogede Tørklæder.
2. par Handsker.
3. par Skoe.
2. par Strømper.
1. par Spender.
2. Kamme, en fin og en grov, en Skoebørst.
1. Nathue.
6. par Halværmere af Slest Lervet.
5. Knappe i Ermene.

Som skal beløbe sig til Nitten Rigsdaler.

2.

Til Pige- Børnene.

2. Sarses Klædninger.
1. Nat-trøye med et filtes Skjørt, og et Snørtif-styk af stift Linnet.
6. Nat-hatter, de 3de af Slest-Lervet, de andre af got hiemgiort Lervet.
6. Halsduger af Slest Lervet.
6. Huer, de fem af hvidt stribet Canisas med Lervet under, og en ulden Stof eller Cartun med Mustum under til at sove med om Natten.
4. brogede Tørklæder.
2. par Handsker.
3. par Skoe.
2. par Strømper.
1. par Skoespender.
2. Kamme, een fin, en grov. En Skoebørst.
2. blaa Forklæder.

2. hvie

LN (23) LN

2. hvide Forklæder.
6. Serker af Hør-Lerret.
4. par Halv-Ærmer af Slest Lerret.

Som skal udgiøre den Summa Fve Rigsdaler
Tre Mark.

Hvorefter alle Bedkommende sig allerunderdanigst have
at rette og forholde. Givet paa Bort Slot Fredensborg,
den 21. Julij. Anno. 1727.

Under Vor Kongelig Haand og Signet.

Friderich R.

